

Література

1. Аристархова Е. Обидчивый маньяк. <https://rg.ru/2004/08/20/a36103.html>
2. Магдалена Мадей-Бабула, Деон. Дорослі діти алкоголіків у близьких стосунках з іншими. Католицький суспільно-релігійний інтернет часопис CREDO. 2018: <https://credo.pro/2018/07/213374>
3. Пічушкін Олександр Юрійович <https://uk.wikipedia.org>
4. Тріада Макдональда, <https://uk.wikipedia.org>
5. Адме. 7 признаков, которые позволяют распознать в ребенке будущего психопата. <https://www.adme.ru/svoboda-psihologiya/7-priznakov-kotorye-pozvolayut-raspoznat-v-rebenke-buduschego-psihopata-1683065/>
6. Каролинска Й.Т. Ген серийного убийцы. Ж.: PSYCHOLOGIES <https://www.psychologies.ru/articles/gen-seriynogo-ubiysyi/>
7. Милаева М.Ю. Современный взгляд на криминалистический портрет серийного убийцы. 160 с. <https://cyberleninka.ru/article/n/sovremennyy-vzglyad-na-kriminologicheskiiy-portret-seriynogo-ubiysy>
8. Джон Дуглас, Микки Нокс. «Я-серийный убийца» откровения великих маньяков с. 71-81. <https://booksonline.com.ua/view.php?book=180532>
9. Мальцев О.В., Сاینчин А.С., Сотула А.С. Теоретичні основи розслідування умисних вбивств. Психологічний портрет серійного вбивці. Ottawa : Accent Graphics Communications & Publishing, 2019. 760 с.
10. Мелисса Хогенбу. Психопаты способны к сопереживанию. Научный отдел Би-би-си. <https://www.bbc.com/russian/science/2013/07/>
11. Клипич О.І. Основи методики протидії серійним вбивствам <https://krs.chmnu.edu.ua/jspui/bitstream.pdf>
12. Сатпаєв М. Серійні вбивці - чи існує гендерна різниця.
13. <https://uain.press/articles/serijni-vbyvtsi-chy-isnuye-genderna-riznytsya-1005589>
14. Фізіогноміка як спосіб зрозуміти співрозмовника. 2015. <https://samopomich.lviv.ua/fiziognomika-yak-sposib-zrozumity>

УДК 159.9

Католик Г., д. психол. н., доц.

Інститут управління, психології та безпеки Львівський державний університет внутрішніх справ, Україна

Калька Н., старший викладач

Інститут управління, психології та безпеки Львівський державний університет внутрішніх справ, Україна

Легка А. І., викладач

Інститут управління, психології та безпеки Львівський державний університет внутрішніх справ, Україна

ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ В ЧАС ВІЙНИ: PRO I CONTRA (ПСИХОАНАЛІТИЧНИЙ КОНТЕКСТ)

Katolyk H., Dr., Assos. Prof.

Kalka N., senior lector

Lehka A., lector

EMOTIONAL BURNOUT DURING WAR: PRO I CONTRA (PSYCHOANALYTIC CONTEXT)

Глибинні особистісні переживання, усвідомлення та виклики зустріли кожного українця з часу початку війни. Завдання кожного практичного психолога та

II Міжнародна наукова конференція «ВОЄННІ КОНФЛІКТИ ТА ТЕХНОГЕННІ КАТАСТРОФИ: історичні та психологічні наслідки»

психотерапевта не залишатись осторонь та на різних рівнях здійснювати психологічну допомогу особам, що гостро потребують роботи з травматичними станами та негативними емоціями.

Так, 01.04.2022 року кафедрами теоретичної та практичної психології Інституту управління, психології та безпеки Львівського державного університету внутрішніх справ проводився науково-практичний семінар «Подолання емоційного вигорання» за участю психологів та працівників Національної поліції Львівської, Київської, Сумської, та Харківської областей, який наочно віддзеркалив латентні та реальні психоемоційні стани, в яких перебувають сьогодні різні верстви населення. Також кожен з учасників зміг діагностувати які емоції переживає, так які психічні стани домінують у нього.

Варто зауважити, що емоційне вигорання торкається основних трьох компонентів, а саме енергетичного (брак енергії, фізична перевтома), емоційного (апатія, зниження чутливості, байдужість) та екзистенційного (формування негативних установок щодо життя та роботи, втрата сенсу діяльності і житті) [1;2].

Перший майстер-клас «Життєва енергія: профіль витрат та пошук балансу» надав можливість ідентифікувати психоемоційні стани учасників семінару. Другий майстер-клас «Якщо низький заряд життєвої батареї: шляхи емоційного відновлення» був зорієнтований на визначення психотипів учасників, сканування їхніх зон ресурсу та дефіциту, визначення власних кордонів. Третій майстер-клас під назвою «Використання техніки абсорбції в подоланні емоційного вигорання» дав можливість учасникам отримати ресурси, зрівноважити латеральні зони, вийти із стану гострого стресу. Четвертий семінар «Аутогенне тренування» ввів учасників у «стан анабіозу».

Цікавим було спостереження за тим, яким чином розділились думки психотерапевтів, що проводили майстер класи та узагальнення, стосовно актуальності теми семінару.

Одні з них (а саме ті, що проводили другий майстер-клас «Якщо низький заряд життєвої батареї: шляхи емоційного відновлення») стверджували, що семінар не на часі, що зараз усі люди мобілізували власні ресурси на боротьбу і знаходяться у стані адреналінового викиду, тому про вигорання зараз говорити не на часі.

Ведуча третього майстер-класу «Використання техніки абсорбції в подоланні емоційного вигорання» стверджувала, що семінар необхідний, бо ми знаходимось у стані гострого стресу і є вигорілими емоційно.

Тому має чіткий зріз соціальної амбівалентності після місяця війни і основні усвідомлення, а саме:

- Турбулентний психоемоційний стан.
- Зміну ідентичності і пошук нових кордонів.
- Стан гострого стресу і потреби пошуку внутрішньої рівноваги.
- Бажання впасти в стан анабіозу, закритись від реальності, сховатись і в анабіозі відшукувати пренатальні ресурси, щоб справитись із існуючими загрозами. Такий собі регрес у пренатальний період розвитку, що же є свідченням наявності ПТСР.
- Перебування в екзистенційній кризі, де найбільше шансів не вигоріти мають ті, хто проживає життя тут і тепер, а не має фантазій щодо часу завершення війни.
- Оскільки учасників семінару було близько сотні можемо чітко відзначити, що вони були своєрідною своєю великою психоаналітичною групою, яка об'єктивно віддзеркалює переживання різних верств населення в нашій державі.
- Загалом, для кожного у ці непрості часи є формування особистісної стратегії що базується на таких основних принципах:
 - Знаю, ЩО допомагає мені позбавитися емоційного напруження.
 - Планую, КОЛИ я це буду робити.
 - Розумію, ХТО може мене підтримати.

II Міжнародна наукова конференція «ВОЄННІ КОНФЛІКТИ ТА ТЕХНОГЕННІ КАТАСТРОФИ: історичні та психологічні наслідки»

– Завдяки їй застосуванню кожен із учасників мав змогу отримати «рецепт» застосування задля відновлення своїх емоційних та особистісних ресурсів, який індивідуально підходить саме його стану і відображає внутрішню потребу.

Література

1. Бойко В.В. Синдром емоціонального вигорання: діагностика и профілактика. СПб: Питер, 2008. 336 с.
2. Малец Л. Внимание: вигорание. *Персонал*. 2000. № 5. С. 99–102.

УДК 316.6

Лерга М., керівник громадської організації

ГО "Українсько-хорватська співпраця "Біла Хорватія", Україна

РОЛЬ І МІСЦЕ МІЖНАРОДНИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УМОВАХ ГІБРИДНОГО ПРОТИСТОЯННЯ ТА ВІЙСЬКОВИХ КОНФЛІКТІВ

Lerga M.

THE ROLE AND PLACE OF INTERNATIONAL PUBLIC ORGANIZATIONS IN THE CONTEXT OF HYBRID WARFARE AND MILITARY CONFLICTS

Проблема соціально-психологічної адаптації осіб, що побували в екстремальних умовах життєдіяльності нині постала дуже гостро через розгорнення активної фази військового протистояння на території України. Люди, що побували в зоні активних бойових дій, мають своєрідні психологічні травми та нерідко суттєво втрачають соціальні зв'язки, а це потребує активних адаптаційних дій для налагодження психіки на мирний лад та мирної ресоціалізації. Вплив війни на соціально-психологічний стан людини важко переоцінити, оскільки окрім явного першого шокowego стресу, що відчуває особа від порушення звичного порядку речей, існує й віддалений у часі довготривалий ефект. Посттравматичне стресове порушення здатне до формування особливих життєвих сценаріїв, що здатні впливати на все подальше життя.

Наразі в Україні відбувається найбільша воєнна і гуманітарна трагедія ХХІ століття. Україна життям своїх людей рятує весь світ від російсько-нацистської орди. Росія хоче знищити те, що Захід створював століттями. Російська армія руйнує українські міста та вбиває мирних жителів. Кожне Євро в Росію – це спонсорство вбивць, які завтра можуть прийти додому до європейських громадян. Майбутнє ЄС зараз вирішується в Україні і прямо, і опосередковано, оскільки окрім прямої загрози просування загарбницьких інтересів РФ далі в Європу вже є й непрямий вплив у вигляді великого напливу біженців в країни ЄС, що зростає в геометричній прогресії, але не є сталим та однорідним через відсутність постійно діючих «зелених коридорів» для евакуації населення із зони військових дій.

Завданням європейських країн в даній ситуації є сприяння перемозі України через запровадження й просування санкційного тиску на РФ з одного боку, і підтримка громадян України, що були вимушені залишити свою країну, шляхом їхньої соціалізації (допомога в переїзді, облаштуванні побуту, працевлаштування, юридичний й організаційний супровід), що в свою чергу здатне забезпечити належний психологічний фон у вимушених переселенців та адаптацію до мирного, нормального життя.

Отримавши юридичний захист, правовий статус для перебування в країні, стабільну, пристойно оплачувану роботу, – переселенець та члени його родини виходять на контрастно кращий психологічний стан, стають більш врівноваженими, отримують здатність для подальшого розвитку мирних соціальних зв'язків, укріплення існуючих, особистого та професійного росту. Наявність гарантованого періодичного